

Vitazstvo Srdca

CEZ MATKU VŠETKÝCH NÁRODOV
NÁS BOH VEDIE DO NOVEJ EPOCHY

Rodina Panny Márie

2011 (I) / č. 78

*„Nech nás ... Panna Mária podporuje
vo vzývaní Ducha Svätého,
aby obnovil tvárnosť zeme a premenil srdcia.“*

Pápež Benedikt XVI.

Deň lásky

*P*red milostivým obrazom Matky všetkých národov a pred krížom s obrazom milosrdného Ježiša sa pre 4500 pútnikov stal Modlitbový deň 23. októbra 2010 skutočne dňom lásky. J.E. kardinál Joachim Meisner nás znovu prijal vo svojej arcidiecéze a aj osobne prišiel do Lanxess Areny. Ešte predtým, než ako hlavný celebrant predniesol počas svätej omše veľmi peknú kázeň, hneď na začiatku, viditeľne potešený, spontánne privítal všetkých prítomných: *„Všetko poviem Svätému Otcovi, všetko, čo tu vidím a počujem! Milé sestry, milí bratia, sme v Kolíne, v meste svätých Troch kráľov, prvých kresťanských pútnikov. Oni museli zdolať ďalekú cestu, pokým – ako nám hovorí evanjelium – našli Ježiša s Máriou, jeho matkou. Nám išlo toto hľadanie oveľa rýchlejšie, pretože sme na ceste s Máriou, Ježišovou matkou, a ona je tou najkratšou cestou ku Kristovi. Ona nás privádza k oltáru. A my sa s Kristom chceme stretnúť tak, ako sa s ním stretá Mária.“*

Kardinálovo pozvanie opätovne prijal aj biskup Jozef M. Punt z Amsterdamu a tiež prišiel do Kolína. A hoci tentoraz nešlo o medzinárodný modlitbový deň, predsa tu boli aj dvaja iní biskupi: arcibiskup Ramon Argüelles z Filipín a biskup Jonas Kauneckas z Litvy, z cirkvi, ktorá bola v nedávnej minulosti prenasledovaná. Obaja boli v Amsterdame už v roku 2000 a s biskupom Kauneckasom sa na modlitbovom dni zúčastnilo aj 39 litovských seminaristov.

Do Kolína prišli pútnici všetkých vekových kategórií – z Pobrežia Slonoviny, z Peru, Japonska, Dánska, Argentíny, Čiech i zo Slovenska. Pútnikov z Nemecka a z ôsmich susedných krajín priviezlo 51 autobusov. Mnohí z tých, ktorí na modlitbový deň nemohli prísť osobne, využili možnosť sledovať priamy prenos z modlitbového dňa na televíznych obrazovkách stanice Kephass, resp. KTV, cez internet, prípadne mohli počúvať vysielanie kolínskej rozhlasovej stanice Kölner Domradio.

Hneď ráno pristupovali celé zástupy pútnikov k svätej spovedi. Hansi Brake zo severnej časti Nemecka napísal: *„So mnou išlo deväť osôb. Všetci sa hneď vyspovedali; väčšina z nich bola naposledy na svätej spovedi pred svojím prvým svätým prijímaním.“* Počas svedectiev a prednášky boli už všetci na svojich miestach. Pritom poslucháči – ako napríklad Veronika z Írska, ktorá má rakovinu – boli prednášajúcemu mimoriadne vďační za hlboké vysvetlenie zmyslu obetovaného utrpenia. Počas prestávky mali mnohí podobné pocity ako Melanie Dix z mestečka Diemen (pri Amsterdame); tá sa nám zdôverila: *„Už sa neviem dočkať druhej časti prednášky.“*

Pri stánkoch s tlačovinami bol počas obedňajšej prestávky taký nával, že niektoré materiály sa hneď minuli. Dokonca aj deti, ktoré sa doobeda na detskom programe popri veselej hre dozvedeli tiež o Amsterdame, o Matke Ide a o svetovej akcii, prosili o stovky modlitbových obrázkov, ktoré chceli rozdať príbuzným, priateľom a spolužiakom v škole.

V vrcholením dňa bola svätá omša, o ktorej Gabika Malčeková, 16-ročná študentka z Nitry, povedala: „Najviac sa mi páčila sv. omša, keď prišiel Syn Matky všetkých národov – Kráľ všetkých národov – sám Boh do našich srdc. A potom sme sa s Ježišom v srdci všetci zasvätili Panne Márii. To bola pre mňa dôležitá chvíľa.“ A 19-ročná Veronika Tináková, ktorá niesla obetný dar za Slovensko, vyjadrila na konci dňa to, čo cítili mnohí: „Žiaľ, trvalo to príliš krátko!“

Aj kardinál Meisner to vnímal podobne, takže pred záverečným slávnostným požehnaním povedal: „Miestny biskup smie mať posledné slovo. Škoda, že je už koniec! Pripadá mi to ako na Vianoce, keď sa skončilo rozbaľovanie darčekov. Teraz musíme zase celý rok čakať na ďalšie pozvanie Panny Márie. Z kolínskej Areny odchádzam dnes domov vo viere silnejší než som sem prišiel. Za to vyslovujem Pán Boh zaplať! – Z púte si treba vždy niečo zobrať.

Preto si teraz naširoko otvoríme srdcia, aby sme prijali čo možno najviac požehnaní... A keď prídete domov, stisnite ruku tým, ktorí na vás čakajú, trochu silnejšie než inokedy. A keď sa vás budú pýtať prečo, tak povedzte: ‚Prinášame vám požehnanie.‘ Všetko závisí od Božieho požehnaní!“

O tom, ako samotní pútnici prežili modlitbový deň, sa neskôr veľa dozvedela zvlášť pani Dorothea Jochum, vedúca nemeckého a švajčiarskeho akciového centra, keď si u nej pútnici objednávali množstvo tlačeneho materiálu a pritom sa jej zdôverili so svojimi dojmami a zážitkami:

„Žiaľ, nedokážem opísať vďačnosť, nadšenie a radosť ľudí, ktorí sa práve vrátili z modlitbového dňa a s ktorými som telefonicky hovorila. Často zdôrazňovali: ‚Tak silne bolo cítiť prítomnosť Panny Márie a lásku a jednotu medzi nami. Bol to doteraz najintenzívnejší modlitbový deň, veľká milosť!‘ Aj pani Lorkowski zo Xantenu bola presvedčená, že ‚zo všetkých doterajších modlitbových dní bol tento vrcholom!‘ Istá rodina z Porýnia pripísala do objednávky: ‚Bolo nás tam 21 a naša modlitbová skupina bola taká nadšená, že najbližšie nás pôjde ešte viac.‘

Mnohí dokonca plakali od dojatia počas modlitieb, prednášok, svedectiev alebo počas prinášania obetných darov.

Predovšetkým však živé svedectvá mladých a povzbudivé slová pátra Paula Mariu Sigla spôsobili, že sa nápadne mnoho ‚nových‘, ako aj vo svojej horlivosti ‚nanovo zapálených‘ chce zasadzovať za svetovú akciu. Tak napríklad bolo počuť: ‚Modlitbový deň ma tak dojal, že chcem spolupracovať na svetovej akcii.‘ Alebo: ‚V srdci cítim túžbu vziať si na starosť putovný obraz, aby mnohí ľudia ešte lepšie spoznali Matku všetkých národov.‘

Jedna pani z Porýnia sa vyjadrila: ‚...prednášky, ktoré by som vydržala počúvať celé hodiny, modlitby a dojímavé svedectvá, báječná hudba a nádhera kvetov, more sviečok a radosťné posolstvo Matky všetkých národov, ktoré by som chcela odovzdávať čo možno najväčšiemu počtu ľudí – to všetko ma robí šťastnou a vďačnou. Prosím, pošlite mi materiál čím skôr!‘ “

Žiadna súkromná iniciatíva

*D*ôležitosť rozširovania obrázka s modlitbou Matky všetkých národov pochopíme až vtedy, keď vieme, že túto akciu si želá sama Panna Mária. Nie je to žiadna súkromná iniciatíva, ktorá by bola nápadom niekoho z nás. Ona sama toto rozširovanie jej obrázka a modlitby po celom svete nazýva „*veľkou svetovou akciou*“ vykúpenia a pokoja (amsterdamské posolstvo z 11.10.1953).

Táto svetová akcia – ako zjavila Panna Mária v Amsterdame – je bezprostrednou prípravou pre novú mariánsku dogmu, nové Turíce lásky, ktoré majú prísť. Prídu však až vtedy, keď budeme spolupracovať a robiť presne to, čo nám Matka hovorí. V súvislosti s obrázkom, ktorý národom vysvetľuje dogmu, nás prosí:

„Tento obraz sa má šíriť vopred, má predchádzať. Tento obraz musí byť rozširovaný po celom svete. Je vysvetlením a obrazným znázornením novej dogmy. Preto som tento obraz dala národom ja sama“ (8.12.1952).

Svetová akcia teda pripravuje dogmu a dogma zasa otvára úplne novú dobu, nové Turíce lásky, ktoré dozaista prídu, lebo sa o tom píše vo Svätom písme. Otázkou len je, po akom dlhom utrpení?! Práve preto je tu svetová akcia, ktorá má predchádzať, a amsterdamská modlitba, v ktorej sa modlíme, aby sme boli uchránení od skazy, nešťastia a vojny – ale už teraz, ešte predtým, než príde veľká dogma a nová doba, do ktorej nás chce Panna Mária viesť. Modlitba už bola preložená do 70 jazykov.

Dokonca aj analfabeti v džungli Malajzie sa ju môžu modliť vo svojej materinskej reči a môžu pocítiť jej účinky. Ako hovorí Panna Mária: „*Vy neviete, aká mocná a významná je pred Bohom táto modlitba!*“ (31.5.1955) „*Staraj sa o to, aby bola rozšírená po celom svete, medzi všetkými národmi! Všetci majú na to právo. Uisťujem ťa, že svet sa zmení*“ (29.4.1951).

Prosí nás, aby sme spolupracovali na tomto úžasnom celosvetovom pastoračnom programe, na svetovej akcii, ktorá ide „*z mesta do mesta, z krajiny do krajiny*“ (17.2.1952). A posmeľuje nás tak, ako kedysi Matku Idu: „*Máš strach? – Veď ja pomôžem. Uvidíš, že šírenie pôjde akoby samo od seba*“ (15.4.1951). „*Mária za to preberá plnú zodpovednosť*“ (4.4.1954).

Svedectvá z celého sveta

„S veľkým zanietením a horlivosťou choďte do tohto diela spásy a pokoja a uvidíte zázrak!“ (1.4.1951)

*A*by sa plnilo pranie Panny Márie, veriaci z Kaplnky Matky všetkých národov v Amsterdame chodia raz mesačne (v sobotu) do centra mesta a tam každému, kto prejaví záujem, darujú obrázok Matky všetkých národov. Pán Gerard van den Berg, elektrikár na dôchodku, sám skúsil, že akcia si niekedy vyžaduje i istú osobnú obetavosť. Jedna z týchto mesačných misií sa konala práve v čase majstrovstiev sveta vo futbale. Hoci to vášnivému futbalistovi padlo očividne ťažko, rozhodne vyhlásil: „*Nemôžem predsa nechať svoju nebeskú Matku ,v štichu‘ – jej akcia je dôležitejšia.*“ Gerardova rodina tomu nemohla uveriť, veď raz, keď cestovali na svadbu, mal Gerard so sebou prenosný televízor, aby mohol futbalový zápas priebežne sledovať.

Počas tejto misie na ulici sme stále častejšie svedkami, že pre Matku všetkých národov sú otvorení aj ľudia iných vierovyznaní. Niekoľko mladých Turkov si ochotne zobralo obrázok s modlitbou a povedali nám, že Máriu – Mirjam, si veľmi vážia aj v Koráne ako matku proroka Ježiša. Ani dvaja Židia neodmietli obrázok s modlitbou a na ulici sa pomodlili modlitbu po hebrejsky.

Ďalší Žid, ktorý stratil v koncentračnom tábore takmer celú svoju rodinu, ďakujúc za obrázok povedal: „*Aké významné, že sa Panna Mária zjavila v Amsterdame na konci druhej svetovej vojny a darovala všetkým národom takúto peknú modlitbu za pokoj!*“ Štyria indickí sikhovia trpezlivo čakali na obrázky s modlitbou vo svojom hindskom jazyku, dve Iračanky sa pomodlili modlitbu po arabsky a obrázok s úctou pobožkali.

Isté je, že svetová akcia nám ponúka mnohé možnosti ako prísť do kontaktu s ľuďmi, ktorí sú od viery vzdialení. Raz si jedno drogové závislé dievča prisadlo v parku na lavičku ku Gerardovi a bez hanby mu ponúklo cigaretu marihuany. Na jeho otázku, prečo to fajčí, dievčina začala plakať a ticho povedala: „*Nedokážem s tým prestať.*“ So slovami: „*Ty to nedokážeš, ale ONA ti môže pomôcť,*“ jej Gerard podaroval obrázok; dievča ho vďačne prijalo.

Iní dvaja drogové závislí najprv obrázok odmietali. Jeden z nich znudene povedal: „*Čo chceš? Veď ja mám všetko: prácu, lásku a peniaze. Ja Boha nepotrebujem!*“

„*Ó, to nie je pravda,*“ odpovedala mu jedna z našich sestier. „*V hĺbke srdca nie ste šťastní, ináč by ste tento hnus nefajčili.*“ Po tejto odpovedi obaja stíchli, a keď im sestra obrázok ponúkla ešte raz, prijali ho.

Veľmi vtipné bolo stretnutie Franklina Bonita s istou mladou Holanďankou: „*Mal by som peknú modlitbu.*“ „*Ja sa nemodlím. Nikdy sa nemodlím!*“ „*Možno je dnes dobrá príležitosť začať. Keď sa len raz túto modlitbu pomodlíš, ...*“ Tu ho dievčina ironicky prerušila: „*No, čo sa potom stane, keď sa ju pomodlíš?*“ – „*Potom,*“ dodal Franklin s úsmevom, „*potom sa ju určite nepomodlíš iba raz!*“ S úsmevom mu vytiahla obrázok z ruky.

Niekedy stretávame aj zatrpknutých a trpiacich ľudí. No práve takýmto chce Matka všetkých národov zvlášť darovať svoju útechu. Istá žena na zastávke električky reagovala veľmi podráždene na otázku, či jej môžeme podarovať obrázok, a povedala: „*Mám už Boha dosť. Mám dve choré deti. To mi urobil on! Tak veľa som sa modlila ... Už sa viac nemodlím. On mi aj tak nepomôže!*“ Pri vysvetľovaní významu samotného obrázka: „*Pozrite, Matka stojí pred krížom. Ona videla zomierať vlastného Syna na kríži. Spolu s ním znášala všetky jeho utrpenia a chápe aj naše zármutky. Táto Matka vám daruje útechu. Nechcete si ju vziať k sebe?*“ – sa žena úplne upokojila, obrázok prijala a ticho povedala: „*Ďakujem vám.*“

Cez Matku všetkých národov sa udialo aj veľa vnútorných uzdravení a rôznych iných zázračných udalostí. Ria Schrijnemeakers, kostolníčka z južného **Holandska**, pozná napríklad jednu mladú alkoholičku. Jej rodina prijala obraz Matky všetkých národov a denne sa pred ním modlila ruženec. Krátko nato bola táto žena vyliečená zo svojej závislosti: „*Mladá matka po dvoch rokoch závislosti prestala piť; to všetko sa udialo v priebehu dvoch dní a odvtedy sa nedotkne už ani len cigarety. Jej muž, protestant, sa v roku 2004 stal katolíkom a ich dvaja chlapci sú dnes miništranti.*“

Yanet Collazo, 38-ročná matka z **Uruguaja**, rozpráva: „*Som taká vďačná a šťastná, lebo mi bol darovaný úplne nový život. Začalo sa to vtedy, keď mi náš kňaz v máji 2010 daroval obrázok Matky všetkých národov. Dovtedy som veľmi trpela depresiami a musela som pravidelne chodiť k psycholó-*

govi. *Ale odkedy mám pri sebe obrázok s modlitbou, mám sa dobre. Keďže toto náhle zlepšenie môjho zdravotného stavu bolo pre môjho lekára nevysvetliteľné, porozprávala som mu o Matke všetkých národov. Nato chcel mať obrázok s modlitbou aj on.*“

Christoffer z francúzskeho mesta Metz, ktorý sa zaoberal špiritizmom, ako turista v centre **Amsterdamu** prijal obrázok s modlitbou a pritom zažil dojímavú skúsenosť pomoci Matky všetkých národov. Nasledujúceho dňa chcel navštíviť vykričanú mestskú štvrť prostitútok – Rotlichtviertel; no keď potom chcel zabočiť do menovanej ulice, zrazu pocítil veľkú vnútornú ťažobu, mimovoľne zmenil názor, otočil sa a išiel späť. V Kaplnke Matky všetkých národov nám vysvetlil: „*Prосто som tam vtedy nemohol ísť a teraz som presvedčený o tom, že za to vďačím ochrane Panny Márie!*“

*N*ancy McCormak z Írska, ktorá sa už roky s láskou zasadzuje za Matku všetkých národov, nám rozprávala o zvláštnej ochrane Panny Márie, Matky všetkých národov. Spolu s ďalšími veriacimi ponúkla na jar v roku 2005 obyvateľom piatich dedín v juhozápadnej časti Írska obrázky s modlitbou a zakaždým aj zarámovaný putovný obraz. Jedna z dedín, farnosť Killteely, sa o niekoľko mesiacov nato zasvätila Matke všetkých národov a už tri roky stojí vo farskej záhrade jej socha. Odvtedy tam nikto nespáchal samovraždu; pritom samovraždy bývali predtým v tejto dedine dosť časté. A podobne neprichádza už ani k smrteľným nehodám dedinskej mládeže pri tzv. „funracing“ – obľúbených, no veľmi nebezpečných automobilových pretekoch.

*N*a cirkevnej Základnej škole sv. Svorada a Benedikta v **Nitre** boli koncom septembra 2010 na príhovor Matky všetkých národov vypočuté modlitby učiteľov a žiakov. Keďže v budove školy nebolo dostatok miesta pre všetky triedy, zriaďovateľ – v snahe riešiť rozšírenie priestorov – sa už pred rokom obrátil na ministerstvo výstavby s prosbou o pridelenie eurofondov na projekt v rámci regionálneho operačného programu, no bezvýsledne. Nedostatok miesta a stiesnené podmienky v škole sa nemenili, naopak, stále narastali a situácia sa zdala beznádejná. A tak sa začala celá škola – riaditeľ, učitelia a žiaci všetkých tried – od polovice septembra každé ráno cez školský rozhlas spoločne modliť na tento úmysel modlitbu „Pane Ježišu Kriste“. Dňa 28. septembra 2010 prišla správa, že projekt sa povoľuje. „*Tento školský rok,*“ napísala jedna z učiteliek do Amsterdamu, „*je na našej škole Rok Panny Márie, a preto bude putovať obraz Matky všetkých národov z rodiny do rodiny.*“ Medzičasom sa už prihlásilo 140 rodín, ktoré by chceli putovný obraz prijať na týždeň do svojej domácnosti.

Či vo veľkom alebo v malom, všade sa zasadzujú ľudia s veľkým zápalom do akcie rozširovania obrázka s modlitbou Matky všetkých národov. Platí to aj pre talianskeho misionára, ktorý už 40 rokov pôsobí v amazonskej oblasti v **Brazílii**. P. Bruno Bortolaso sa vrátil z Modlitbového dňa v Kolíne v roku 2009 späť do svojej farnosti plný entuziazmu. Jeho farnosť, to je asi 100 rodín – prevažne chudobných rybárov, ktorí nevedia ani čítať, ani písať. Týmto analfabetom rozprával P. Bruno o zjaveniach v Amsterdame a založil s nimi modlitbovú skupinu Matky všetkých národov.

P. Heinrich Österle z rehole bielych otcov, ktorý sa pred dvoma rokmi tiež s nadšením zúčastnil na Modlitbovom dni Matky všetkých národov v Kolíne, dal preložiť modlitbu do jazyka alur, nárečia jednej oblasti v **Kongu**, kde pôsobil 50 rokov. V diecéze si vyžiadal cirkevné schválenie, našiel dobrodinco, ktorí prispeli na tlač a poštovné, a v apríli minulého roka poslal do Konga 90 000 obrázkov v jazyku alur a 50 000 s modlitbou vo francúzštine. V domácom prostredí sa o ich rozširovanie stará istý domorodý kňaz.

Manželia Chona a Tony Montinola z **Filipín** nám porozprávali, ako v júni minulého roka napísali všetkým úradujúcim biskupom na Filipínach a do diecéznych kostolov a kaplniek im ponúkli menšie a väčšie plagáty Matky všetkých národov. Na ukážku im poslali obrazy a obrázky v angličtine a v jednotlivých nárečiach krajiny, ako aj brožúrky s novénou. Odpoveď už dostali od vyše 60 biskupov; a tí ich prosili i o ďalší materiál. Najväčšia objednávka prišla od kardinála J. E. Ricarda Vidala, ktorý pre svoju obrovskú arcidiecézu Cebu prosil: 200 obrazov veľkosti 1,5 metra pre farské kostoly, 1000 obrazov vysokých 1 meter pre kaplnky, 2000 novén a 300 000 obrázkov s modlitbou.

Pán Klimeš z **Čiech**, ktorý pracuje ako školník v Brne, vystavil zarámovaný obraz Matky všetkých národov pri morovom stĺpe v centre starého mesta, ktoré je obľúbeným miestom stretávania satanistov. Svoje denné návštevy pri Matke všetkých národov využíva na to, aby okoloidúcim turistom ponúkol obrázky s modlitbou v rôznych jazykoch. Obraz Matky všetkých národov si tiež berie každoročne so sebou do Prahy na „pochod za nenarodené deti“, na ktorom sa v minulom roku spolu so salzburským pomocným biskupom Dr. Andreasom Launom zúčastnilo 8000 ľudí. Veľké putovné obrazy pre farníkov daroval 25 kňazom na Morave.

V minulom roku sa kvôli sopečnému popolu na niekoľko dní musela v celej Európe zastaviť letecká doprava. Let v Amsterdame pozastavili aj **talianskemu** pilotovi a budúcemu diakonovi Paolovi Marroccovi, ktorý krátko predtým na audiencii u pápeža Benedikta XVI. zastupoval pilotov leteckej spoločnosti Alitalia a aj pre nich prijal pápežovo požehnanie. Keď ho počas núteného pobytu v Amsterdame jeho priatelia upozornili na Kaplnku Matky všetkých národov, využil Paolo túto príležitosť na to, aby ju denne navštívil a čoskoro sám pochopil nevyhnutnosť svetovej akcie. Odvtedy sa modlí modlitbu Matky všetkých národov pred každým letom a stále nosí pri sebe obrázky s modlitbou na rozdávanie.

Prostredníctvom jednej misijnej cesty v apríli roku 2009, ktorá mala za cieľ rozšíriť úctu k Matke všetkých národov na juhoamerickom kontinente, začala svetová akcia vynikajúco previktať v **Argentíne, Kolumbii, Uruguaji, Peru a Mexiku**. Podarilo sa nám nadchnúť pre ňu aj spoľahlivých domorodých spolupracovníkov. Rozhovory v rádiu a v televízii, príhovory v preplnených kostoloch (ako napríklad počas kázne P. Paula Mariu Sigla v katedrále v Mexiko City za prítomnosti J. E. kardinála Norberta Riveru, televízie a početných žurnalistov) mnohým priblížili po prvýkrát posolstvo Matky všetkých národov ako ich osobnej matky.

Vmáji sa uskutočnil v diecéze Florida v **Uruguaji** Modlitbový deň ku cti Matky všetkých národov, na ktorom sa zúčastnil emeritný biskup Raúl Scarrone. O niekoľko dní nato, pri veľkej slávnosti svätého Cona, osobne rozdával obrázky s modlitbou a ešte aj počas nasledujúcich dní prichádzali ľudia na biskupstvo a prosili ďalšie obrázky.

Deti z mesta Chamizo vyrobili na tento modlitbový deň obraz Matky všetkých národov, ktorý bol pôvodne určený pre katechetickú miestnosť. Ale pretože sa deti potom pýtali: „*Nemohli by sme si obraz brať do našich domovov, aby sme sa pred ním mohli modliť?*“ – putuje obraz z rodiny do rodiny a na mnohých miestach nachádza Matka všetkých národov „prístrešie“ po prvýkrát.

Aj mládež sa opakovane vydáva na malé „dedinské misie“ pre Matku všetkých národov. Aj keď mnohí ľudia vieru nepraktizujú, dokonca nie sú ani veriaci a ľahostajnosť voči viere, ako aj morálna skaza a duchovná i materiálna núdza ľudí je veľmi veľká, všetci ľudia, okrem pár výnimiek, obrázkov s modlitbou radi prijímajú.

V Kolumbii sme mohli s povolením zodpovedných osôb rozdávať obrázky Matky všetkých národov na desaťtisíce – deťom v školách i v škôlkach.

Pritom sme boli svedkami, ako jedno dievčatko zašepkalo svojej priateľke: „*Tak keď si teda Panna Mária praje, aby sme ju prinášali všetkým ľuďom, tak si dám doma obrázok prefotiť a hneď ho rozdám v dedine.*“

Samozrejme, že sme tejto malej, zapálenej ‚misionárke‘ dali hneď celý balíček obrázkov.

Monika Farah a jej 86-ročná matka Amália z **Peru** spustili pre Matku všetkých národov skutočnú ‚lavínu‘ a umožnili tak, že sa obrázky v španielčine rozdali v školách, v kláštoroch, v chudobných štvrtiach... Keď chcela Monika v meste Cusco, v svetoznámom meste Inkov, darovať obrázok maňažérke istej cestovnej kancelárie, bola táto pani sprvoti rezervovaná, ale – dotknutá milosťou – ho nakoniec prijala a o niečo neskôr prosila aj ďalšie obrázky pre svojich zákazníkov z celého sveta. V rôznych ženských kláštoroch v Lime a v meste Cusco všetky sestry bez výnimky – medzi nimi dokonca jedna 104-ročná – prijali s veľkou úprimnosťou tisícky obrázkov a sľúbili, že ich budú rozdávať. Tak za pár týždňov prešlo Monikinými rukami 50 000 obrázkov. Vo februári sa zo 100 000 novovytláčených obrázkov dostalo niekoľko tisíc do chudobnej štvrte v meste Callao.

Veľmi originálny nápad mal Gianfranco Arbace, majiteľ reštaurácie na ostrove Capri, ktorý nielenže dáva obrázok s modlitbou všetkým svojim hosťom, ale v prístave nechal urobiť na stene kachličkový obraz Matky všetkých národov. Tam teraz Matku všetkých národov dobre vidia všetci turisti i zamestnanci, ktorí loďami denne prichádzajú a odchádzajú.

„*Uvidíš, že rozširovanie pôjde akoby samo od seba*“ (15.4.1951). Takúto skúsenosť má dôchodkyňa Valeria Dal Santo z Vicenze v Taliansku, ktorá sa stará o svoju matku na vozíčku. Obrázok aj s milým sprievodným listom dostala prostredníctvom e-mailu od jedného otca rodiny. 13. októbra 2010 napísala: „*Spočiatku som sa vôbec nechcela zasadzovať za Matku všetkých národov a v júni roku 2010 som poprosila iba o 320 obrázkov. To sa mi zdalo byť viac než dosť, aby som ich rozdala mojim najbližším priateľom a príbuzným. Jedného dňa som ukázala obrázok istej priateľke v kostole, ktorá ma ihneď poprosila o celý balíček obrázkov. Iná známa, vlastná sestra biskupa v Burundi, sa takisto začala so zápalom zasadzovať za svetovú akciu a poslala obrázky do Afriky. Bez veľkej námahy z mojej strany sa na akcii podieľalo stále viac ľudí a prosili ma o celé balíky obrázkov s modlitbou pre svojich kolegov v práci, do škôl a pre modlitbové skupiny. Títo priniesli Matku všetkých národov do svojich farských kostolov alebo – ako napríklad jeden hoteliér – do hôr a tam teraz ponúka obrázky s modlitbou turistom.*

Cez jednu známu, ktorá pôsobila v oblasti náboženskej výchovy na Blízkom východe a ktorá sa doslova zamierovala do Matky všetkých národov, sa dostali tisícky obrázkov počas týchto niekoľkých mesiacoch aj do Jeruzalema, do Libanonu, dokonca až do Turecka a k arabským kresťanom žijúcim v emigrácii v USA. Tak sa pôvodných 320 obrázkov za necelých päť mesiacov rozrástlo na 33 000! A s narastajúcim údivom môžem len konštatovať: Toto všetko urobila Matka všetkých národov!“

Niečo podobné zažili aj naše sestry, keď darovali obrázok jednej žene v centre Kolína. Počas rozhovoru zistili, že pochádza z ostrovného štátu Bahrajn v Perzskom zálive a že je tam riaditeľkou na cirkevnej škole. Keďže peknú modlitbu za pokoj chcela odovzdať svojim 2000 žiakom, odišla začiatkom októbra balíková zásielka smerom do Saudskej Arábie.

Aj v **Libanone** bolo možné v priebehu piatich dní rozdať 2000 obrázkov s modlitbou v arabčine a 1000 vo francúzštine. Pritom mohamedánska letuška z Alžírsku prijala obrázok s modlitbou s rov-

nakou vďačnosťou ako jej veriaca kolegyňa – kresťanka z Libanonu. Obe potvrdili, že mohamedáni na Blízkom východe sú často pre Mirjam – Máriu otvorenejší než samotní kresťania. A keď potom počas medzipristátia v prevažne mohamedánskom **Jordánsku** niekoľkí mladí muži videli, ako sa matka so svojimi tromi synmi potešila obrázku s modlitbou, sami oň tiež poprosili. A po pristátí v Libanone jeden zamestnanec pri prísnej pasovej kontrole povedal: „*Ja som moslim, ale rád si ho vezmem, lebo aj ja som za pokoj.*“

Jedna učiteľka z Bejrútu, sestra Ghada Nehme z rehole ružencových sestier, rozdala hneď na druhý deň obrázky svojim 400 žiakom a teraz sa modlí s nimi modlitbu každý deň. Počas duchovných cvičení dala obrázky s modlitbou aj svojim spolusestrám zo siedmich arabských štátov a zo Svätej zeme. Ony ich rozdávali ďalej na svojich pôsobiskách, v kláštorných školách – či už veriacim, alebo mohamedánskym deťom. Takýmto spôsobom si teraz Matka všetkých národov akoby sama kliesnila cestu do Spojených arabských emirátov, do Jordánska, Egypta a Sýrie.

Premeniť utrpenie na dar lásky

Milostivý obrázok Matky všetkých národov je zvlášť vhodný ako dar najmä pre chorých a trpiacich, pretože im prináša útechu. To zažili aj naše štyri sestry, keď navštívili nemocnicu pre malomocných, ktorú založila Matka Eugenia Ravasio na Pobreží Slonoviny.

Matka Eugenia Ravasio (1907-1990) je známa tým, že od nebeského Otca dostala nádherné posolstvo (sú už cirkevne schválené). Málokto však vie, že Božou inšpiráciou sa jej podarilo vynájsť liek na malomocenstvo (lepru).

Keď po prvýkrát prišla na misiu do Afriky na Pobrežie Slonoviny, v lese počula hrozné stony nevyliciteľne chorých na malomocenstvo. Vnútorne veľmi otrasená touto biedou sľúbila: „*Pre malomocných tu postavím centrum s nemocnicou, kostolom a školou.*“ Ona sama spolu so sestrami a domorodcami sa pustila do klčovania lesa.

Tak vzniklo centrum pre malomocných; je vzdialené od civilizácie 15 km a existuje až podnes. Centrum má tvar hviezdy a v jej strede je umiestnená socha Panny Márie. Stovky malomocných pacientov, liečiacich sa toho času v centre, nesmierne prekvapila návšteva našich sestier.

„Išli sme z izby do izby a veľmi nás udivovalo, že všetci malomocní boli mierni ako baránok. Napriek svojej chorobe a svojmu osudu sa voči Bohu vôbec nebúrili. Boli to nádherné, milovania schopné duše bez rebélie a my sme im mohli rozprávať jednoducho, no zároveň hlboko o spoluvykupiteľskom utrpení. Odpovedali na to s neuveriteľnou ochotou a pripravenosťou obetovať svoju chorobu. Všetci bez jedinej výnimky prijali Matku všetkých národov ako veľký poklad, pričom niektorí držali obrázky s modlitbou iba v kýptikoch svojich rúk. Robili to však s takou úctou a láskou, že nás to dojalo k slzám.

Všimli sme si muža bez nôh sediaceho na posteli. Jeho drevená protéza nohy ležala dole na zemi. Dlho sa pozeral na obrázok, priam akoby ho študoval a skúmal. Tu sa ho jedna z nás opýtala: „Nechceli by ste obetovať svoje utrpenie za novokňaza pátra Vana, ktorý je tu s nami, a vôbec – za všetkých

kňazov? ‘Náš návrh hneď prijal – celkom pokojne a vďačne. Zdalo sa nám, že keď pochopil, že môže svoje utrpenie obetovať, akoby našiel cieľ a zmysel svojho života. Mimochodom, na vstupných kostolných dverách bol nápis: „Pane, daj nám veľa kňazov, svätých kňazov!“ ‘

Pred odchodom z centra pre malomocných prišla za sestrami jedna z tamojších štátnych ošetrovateliek a bezprostredne povedala: „Akú radosť, aký život ste nám sem opäť priniesli, sem, kde jedno i druhé už úplne vyhaslo. Ďakujem!“

„*Nech prídu so všetkými svojimi duševnými a telesnými starosťami!
Matka všetkých národov je tu ... a pomôže im.*“

(amsterdamské posolstvo zo 4.4.1954)

Kázeň J. E. Joachima kardinála Meisnera

Milé sestry, milí bratia!

1. PANNA MÁRIA NÁS POZÝVA K TRANZITU

Všetci poznáme slovné spojenie: *Keď je niekto na ceste, tak na nej niečo zažije.* Tu sa odráža skúsenosť mnohých ľudí, ktorí sa zo svojej cesty vrátili domov. Mám nezabudnuteľný zážitok z mojej cesty do Japonska pred niekoľkými rokmi. A tento zážitok sa tiahol ako červená niť všetkými ôsmimi dňami v Japonsku. Od Tokia cez Hirošimu, Nagoju, Osaku, Kjóto. Každého biskupa, ktorého som tam stretol, som sa spýtal: „*Kolko percent katolíckych kresťanov, v porovnaní s celkovým počtom obyvateľstva, žije vo vašom biskupstve?*“ Všade som dostal odpoveď: „*Už 0,4 percent.*“ Hoci kresťanstvo sa v Japonsku udomácnilo už pred 500 rokmi, je to vlastne veľmi chatrný výsledok. A predsa všade odpoveď: „*Už 0,4 percent.*“ Pomyslel som si, že keby japonský biskup cestoval po biskupstvách v Nemecku a tam by sa biskupov opýtal: „*Kolko katolíkov, pri pohľade na celkový počet obyvateľstva, je vo vašej diecéze?*“ – som presvedčený, že všade by dostal odpoveď: „*Ešte 40 percent snáď v arcibiskupstve Kolín,*“ alebo: „*Ešte 4 percentá v biskupstve Magdeburg.*“ Myslím však, že v porovnaní s týmito dvoma príkladmi na percentách vlastne ani tak nezáleží. Oveľa viac záleží na tom malom slovíčku, ktoré je pred číselným vyjadrením percenta. Či sa tam hovorí *„už“* alebo *„ešte“*. „*Už 0,4 percent,*“ poukazuje na Cirkev v rozkvetu, Cirkev v nádeji, Cirkev v misii, mariánsku Cirkev. A Cirkev s *„ešte 40 percent alebo ešte 4 percentá“* poukazuje na Cirkev na ústupe alebo v rezignácii a v strachu.

Na kríži mohol Ježiš povedať: „*Už sú pri mne traja: Mária, Ján a Mária Magdaléna.*“ Keďže Panna Mária bola medzi tými troma, tí traja sa rozrástli na 500 pred Turícami vo večeradle v Jeruzaleme. A keďže aj vo večeradle bola prítomná Panna Mária – boli totiž zhromaždení s Máriou, Ježišovou Matkou, ako sa píše v Skutkoch apoštolov (porov. Sk 1,14), pribudlo na Turíce k tým 500 ešte ďalších 3000. A keďže Panna Mária vždy zostala s Cirkvou, z toho malého počtu je podnes 1,3 miliardy katolíckych kresťanov. Starajme sa o to, aby Panna Mária vždy zostala s nami v našom živote, v našich rodinách, dedinách a spoločenstvách; potom budeme mať veľkú budúcnosť!

Panna Mária nás pohýna k tranzitu, k prechodu od *„ešte“* do *„už“*, od rezignácie k nádeji, od strachu do radosti, od straty k zisku. Panna Mária nie je len pozvánkou k prechodu z mínusu do plusu,

ona je k tomu priamo bránou, dverami. Na rieke Saale pri Naumburgu bol raz známy cisterciánsky kláštor, ktorý sa až po takzvanú reformáciu volal *Marienpforte – Máriina brána*. Panna Mária prináša hneď na začiatku Nového zákona Krista k ľuďom, ktorých tu zastupujú betlehemi pastieri a svätí Traja králi, a v 14. storočí prináša Krista z kláštora *Marienpforte* do Sliezska, Maďarska a Čiech. Boh sám otvoril tieto dvere z neba na zem, dvere svojho Srdca ľuďom, keď povolal Máriu k bytiu bez poškrvny každého hriechu. Preto mohla a môže byť ona prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi. Mária preto môže ľuďom prinášať Krista – dnes tak ako vtedy. Mária ale nie je našou učiteľkou: „*Len jeden je váš učiteľ, Kristus,*“ (Mt 23,10) hovorí evanjelium. Mária je našou spolužiačkou, a síce prvou a najskúsenejšou, a to ju robí takou sympatickou. Ona je celkom zasvätená do plánov Boha s ľuďmi. Vie, ako k nám Kristus prichádza a ako my prideme ku Kristovi. To je pre nás útecha.

Ako málo niekedy poznajú rodičia svoje vlastné deti, to určite vedia mnohí z vás zo skúsenosti s vlastnými rodičmi. To, že ani Mária nepoznala úplne svoje výnimočné dieťa, nás teda vlastne neprekvapuje. Nezabúdajme: On nebol len jej dieťaťom a ona nebola len jeho pozemskou matkou, on bol aj jej Bohom a ona jeho stvorením, jeho žiačkou. Tak v Jeruzalemskom chráme počula lekciu svojho syna, keď ho s Jozefom tri dni márne hľadali: „*Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?*“ (Lk 2,49) Nie Kristus odišiel od Márie. On zostal tam, kde išlo o jeho Otca. Ale Mária s Jozefom odišli od Ježiša – nevedomky! Ona si myslela, že je určite medzi pútnikmi. Boh chcel kvôli nám, kvôli ľuďom, aby Mária z vlastnej skúsenosti poznala a pocítila odlúčenosť od Krista.

*N*o keď si všimla, že Ježiš nebol s nimi na spiatocnej ceste, zmocnil sa jej veľký strach a ihneď sa vrátila, aby ho tri dni hľadala. Práve v tomto je pre mňa osobne Mária ešte láskavejšia a sympatickejšia: že mi je totiž spoločníčkou aj v odlúčení od Krista a že mi ale aj ukazuje, ako možno ihneď dospieť z odlúčenosti od Krista do Kristovej blízkosti; z „*ešte*“ do „*už*“, z rezignácie do nádeje. Mária tri dni hľadá. To sú, mimochodom, v dejinách spásy prvé duchovné cvičenia Cirkvi: vydať sa na cestu a tri dni hľadať Krista, až kým ho nenájdeme. Potom počula svoju lekciu, na ktorú už nikdy nezabudla: „*Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?*“

*M*ária bola učenlivou žiačkou. Táto lekcia jej navždy zostala v pamäti. Teraz už vedela, že Ježiš je tam, kde ide o jeho Otca: keď sa v Olivovej záhrade potil krvou. Potom vedela, že je tam, kde plní Otcovu vôľu; aj vtedy, keď ho Judáš pobožkal, a keď visel na kríži. A keď v radosti slávi veľkonočný deň, Mária vedela, že je tam, kde býva Otec. Mária uskutočnila prechod: zo strachu do radosti, z *ešte* 40 percent alebo *ešte* 4 percentá do *už* 0,4 percent. My všetci sme pozvaní, biskup na prvom mieste, aby sme s Máriou chodili do Ježišovej chrámovej školy, aby sme boli jej spolužiakmi a spolužiačkami, aby sme spolu s ňou podľa Pánových pokynov prešli z „*ešte*“ do „*už*“.

*P*reto sa vás všetkých môžem teraz spýtať: Kde bývate? Tam, kde ide o Otca? To, kde ide o Otca, je „*už*“, a nie „*ešte*“. To je nádej, a nie rezignácia, to je odvaha, a nie malovernosť. To by bol jeden z plodov dnešného dňa, keď každý z nás bude celkom vedome tam, kde ide o Otca: v „*už*“, v napredovaní, v nádeji, v dôvere, v radosti.

2. BYŤ S MÁRIOU NA CESTE JE ŽIVOTNÝM ŠTÝLOM KREŠŤANA

Čirkev si uctieva Pannu Máriu mnohými obrazmi. Jedným z najstarších je Mária – Hviezda morská, ktorá nám udáva orientáciu. Vo výškach a hĺbkach teologických názorov potrebujeme orientačný bod, ktorý je nadčasový, ktorý teda platí vždy. Ním je Mária! Uprostred všetkých škandálov, iritácií a falošných tvrdení uplynulých mesiacov potrebujeme kompas, ktorý nám – nezávisle od najrôznejších každodenných názorov a domnienok – ukazuje cestu. A to je Mária! Ona nie je cieľom cesty, ale ona je veľkým znamením nad cestou, ktoré nám udáva smer. Jej orientačnú funkciu definuje Pánov anjel, keď hovorí: „*Zdravas', milosti plná, Pán s tebou*“ (Lk 1,28). Pretože Mária sa úplne zriekla svojej vlastnej vôle, mohla byť teraz celkom naplnená Božou vôľou. Stala sa naplnenou jeho vôľou: „*Bud' pozdravená, milosti plná, Pán je s tebou,*“ hovorí anjel. Veľkou bolesťou, ktorú Bohu my spôsobujeme, je, že Boh nám svoje cenné dary prináša až pred dvere nášho života, ale my ich pred tými dverami necháme ležať. Boh sa svojich darov u nás tak ľahko nezbaví. Prichádza so svojimi darmi, ale my ich od neho neprijímame, lebo u nás a v nás je už všetko obsadené niečím iným. S nami je to ako na zastávke, kde cestujúci čakajú na príchod autobusu. No autobus prejde okolo, ale sa ani nezastaví, lebo je plný. Čakajúci, ktorí zostávajú naďalej na zastávke, si rezignovane medzi sebou hovoria: „*Na tejto linke je to tak vždy!*“ To je bolesť Boha nad naším správaním. Prejdeme okolo nášho čakajúceho Boha bez zastavenia, lebo máme všetko obsadené svojimi záujmami, svojimi nápadmi a svojimi plánmi. Nemáme miesto. „*Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali*“ (Jn 1,11). Prikázanie tejto hodiny znie: spraviť miesto pre Božiu plnosť; mať čas pre večného Boha; v našich záujmoch priradiť Bohu prvé miesto, prioritu; tak ako to urobila Mária. Ona je prvou dámou v Božom kráľovstve, pretože Kristus bol u nej vždy primárny, a nie sekundárny.

Vždy vtedy, keď kľáčime pred oltárom pri slávení Eucharistie, stojí Boh pred nami a sníva ťažký sen: „*Podarí sa mi tentoraz prostredníctvom mojich slov, mojim telom a krvou, mojim srdcom získať u vás a vo vás miesto, aby som mohol s vaším srdcom zaobchádzať a nakladať tak ako so svojim vlastným; aby som mohol pracovať vašimi rukami tak, akoby to boli moje vlastné ruky; aby som prostredníctvom vašich nôh mohol ísť k ľuďom tak, akoby to boli moje vlastné nohy?*“ V Máriinom prípade sa mu to podarilo. Vyprázdnila seba samu, aby mohla byť celkom naplnená Božou milosťou: „*Milosti plná*“ (Lk 1,28). Bola a je úplne disponovateľná, otvorená pre všetky Božie plány. Práve v tom je pre nás orientačným bodom.

Niet podstatnejšieho cvičenia v duchovnom živote Ježišovho učeníka ako otázka: „*Pane, čo chceš, aby som robil?*“ „*Hľa, služobnica Pána*“ (Lk 1,38), „*Otče, ... tvoja vôľa nech sa stane*“ (Lk 22,42). Božia vôľa a jej dodržiavanie v Máriinej existencii je naším orientačným bodom. Preto si ju uctieваме ako Hviezdu morskú. Ona nám udáva správny smer – aj v hmle a v búrkach života.

V Lužici, na východe Nemecka, kde žijú katolícki Lužickí Srbi, stojí jeden kláštor cisterciánok, ktorý existuje a nepretržite funguje už 750 rokov. Volá sa *Marienstern* – *Máriina hviezda*. Obyvatelky kláštora týmto názvom vyhlasujú Máriu za stelesnenie najvernejšieho nasledovania Krista a za svoju najvyššiu životnú normu. 500 rokov žiari Máriina hviezda malému počtu katolíckych veriacich (ktorí tu ešte žijú) ako ukazovateľ smeru a znamenie nádeje. V krajine, ktorá je prevažne neveriaca. Aj naše domy a byty by mali mať ako firemné logo označenie *Máriina hviezda*. S Máriou nasledujeme jej Syna.

3. MAGNIFICAT

V tomto chválospeve nás Panna Mária učí, že Boh nepozera na vrchy, ale hľadá do údolí: „*lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice*“ (Lk 1,48). Čím hlbšie v údolí, o to jasnejšie stojíme pred Božím pohľadom vedľa Márie. Preto existuje v Cirkvi len jedna legitímna kariéra, a to kariéra smerom nadol – ako u Márie. Boh zveril svoje slová celkom ‚dole‘, zveril ich Márii.

Preto dostáva z toho Máriinho ‚údolia‘ takú hlasnú ozvenu. Preto, že Mária je taká tichá, je Božie Slovo v jej živote také hlasné. Ona nie je Slovo, ona je len hlas, ktorý dáva jasne zaznievať jeho Slovu. Ona je ozvenou. Ozvena je tým jasnejšia, čím nižšie stojí adresát slova: Mária v Nazarete.

*N*a východnej hranici Nemecka, pri rieke Nise, hraničnej rieke medzi Nemeckom a Poľskom, sa nachádza ďalší kláštor cisterciánok, ktorý tiež existuje a funguje nepretržite od 14. storočia a volá sa *Mariental – Máriino údolie*. Pre niekoľko málo katolíkov, ktorí tam v 16. storočí zostali, boli sestry veľkou posilou a útechou v ich spoločenskej izolácii. Pri poslednej povodni v auguste (2010 pozn. red.) bol kláštor úplne zaplavený vodou, bahnom a špinou rieky Nisy tak veľmi ako ešte nikdy predtým vo svojej 760-ročnej histórii. Stal sa skutočným Máriiným domom v údolí, no nie v idylickom údolí, o akom sa spieva v našich ľudových piesňach, ale v údolí celkom dole, v údoliach špiny, bahna a hriechu, aké existujú v každom národe.

*P*odobným spôsobom bola v posledných mesiacoch naša úbohá Cirkev ponížovaná a zašľapávaná do špiny. Nikdy by som si nebol pomyslel, že by sa také niečo mohlo stať. Stali sme sa Cirkvou celkom tam ‚dole‘ a – na moju veľkú útechu – sme tak Cirkvou celkom vedľa Panny Márie.

Ona sama sa nazýva ženou v poníženi: „*Lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice*.“ Preto mohlo Božie Slovo zažiť takú jasnú ozvenu a takú presvedčivú odpoveď. Som hlboko presvedčený o tom, že aj naša Cirkev, ktorá si je vedomá, že sa vo svojom ponížení a pohrdaní nachádza celkom dole pri Márii, sa môže a má stať jasným svedectvom a hlasnou ozvenou Božieho milosrdenstva. „*Zhliadol na poníženosť svojej služobnice*.“ – Sme tu; ako Mária! Možno je to tiež veľká milosť tých bolestných udalostí, ktoré sme počas uplynulých mesiacov museli a ešte musíme pretrpieť. „*Ale kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť*,“ (Rim 5,20) zdôrazňuje svätý Pavol.

S Máriou – plnou milosti a bez hriechu – sa z mínusu stáva plus, zo straty zisk, z poníženia povýšenie, zo zúfalstva radosť. Som presvedčený: z tohto očistca vyjdeme viac posilnení a viac misionárski, než sme do neho vstúpili. Alžbeta povedala Márii: „*A blahoslavená je tá, ktorá uverila*“ (Lk 1,45). A my sme skutočne blahoslavení, keď veríme – tak ako Panna Mária!

*B*oh sa stal človekom v Ježišovi Kristovi skrze Ducha Svätého z Márie, Panny. Odvtedy je Panna Mária pre nás Máriinou bránou, ktorá nás privádza do styku s Kristom; odvtedy je pre nás Máriinou hviezdou, ktorá nám udáva orientáciu a ukazuje nám cestu; odvtedy je pre nás Máriiným údolím, ktoré aj hlbiny života pripevňuje na Božie Srdce. Cisterciánsky rád je až podnes Máriiným rádom. Katolícky kresťan je podľa evanjelia Máriiným človekom. Preto pre každého jedného z nás platia anjelove slová, ktoré adresoval Panne Márii: „*Pán s tebou... našla si milosť u Boha*“ (Lk 1,28.30). A preto piesňou nášho povolania nie je ‚*Miserere*‘, ale ‚*Tešte sa zo života!*‘ Amen.

† *Joachim kardinál Meisner*
kolínsky arcibiskup

Matka nás vedie k svetlu

J. E. biskup Jozef M. Punt z Amsterdamu

Milí priatelia, milí bratia a sestry!

Aký nádherný pohľad – vidieť všetky tieto sviece, všetky tieto svetielka! Sú znakom toho svetla, ktoré je teraz v našich srdciach. Otec kardinál nám už povedal, že Panna Mária je presne tam, kde je hĺbka, kde sú ľudia v temnote a trpia, aby nás priviedla ku Kristovi, k svetlu.

Som veľmi rád, že tu môžem byť. Tak to chcela Panna Mária, *Matka všetkých národov*. Povedala, že z Holandska a z Nemecka chce byť prinesená do sveta. A to sa deje práve teraz. Pred pár rokmi som bol na Filipínach. Keď tam pristanete na letisku v meste Cebu, ako prvé uvidíte veľký obraz Panny Márie, *Matky všetkých národov*, vysoký ako dom – a to na letisku! Filipínci sú skutočne mariánsky národ. Ale aj na mnohých iných miestach sveta vidieť, aký veľký vplyv má mariánska úcta. Minulý týždeň bol u mňa jeden biskup, ktorého severoindická diecéza leží na úpätí Himalájí. Tam je tiež veľmi rozšírená mariánska úcta a aj *Matka všetkých národov*. Tento biskup mi rozprával o zázračných obráteniach, ktoré sa dejú v jeho diecéze, a to i napriek mnohým protivenstvám. Okrem toho nám porozprával milú anekdotu: Raz mal pokrstiť 400 dospelých, ktorí prišli z celej krajiny. Pešo absolvovali dlhú cestu. Keď sa začala slávnosť krstu, biskup im začal klásť zvyčajné otázky: *Veríš v Boha, Otca všemohúceho? Veríš v Ježiša Krista? ...* Vtom sa postavil jeden muž a povedal: *Ach, pán biskup, veď už prestaňte s týmito otázkami! Myslíte si, že by sme putovali pešo stovky kilometrov, keby sme neverili?*

A tak biskup prestal klásť otázky a všetkých s radosťou pokrstil.

Tento príklad poukazuje na silnú vieru, ktorú v našom svete ešte možno nájsť. Áno, v mladých cirkevných spoločenstvách viera žije a je vitálna. Ale tam, kde je svetlo silnejšie, tam sú aj tieň väčšie. A to pociťujeme hlavne tu v Európe.

Len prednedávnom, 15. októbra, na biskupskej synode pre Blízky východ mal Svätý Otec nádherný prejav. V ňom upriamil naše pohľady na tajuplné zjavenie, na Ženu odetú slnkom – tak ako ju tu na obraze *Matky všetkých národov* zvlášť pekne vidíme – v boji s drakom. A Svätý Otec nám vysvetlil: *Píše sa, že had vrhol proti unikajúcej žene prúdy vody, aby ju strhli. Zdá sa, že sa žena v tejto rieke utopí. Ale dobrá zem vody pohltí a už viac jej nemôžu ublížiť. Myslím, že riekou možno interpretovať jednoducho: sú to tie prúdy, ktoré ... chcú zničiť vieru Cirkvi... A zemou, ktorá tieto prúdy pohltí, je viera jednoduchých ľudí. A tá sa týmito prúdmi strhnúť nenechá... Táto pravá múdrosť jednoduchej viery, ktorá sa nenechá pohltiť vodami, je silou Cirkvi.*

Aký nádherný obraz našej doby! Skusujeme to teraz aj my, že pre Boha nie je nemožné, aby aj zo všetkého zlého vzišla nová epocha. Myslím si, že musíme prejsť ešte veľkými krízami, ale na konci je nový príchod Ducha Svätého. Milí priatelia, žime v tomto očakávaní!

Ďakujeme Bohu a jeho Matke, že sú tu pre nás a že nám nanovo otvárajú túto cestu spásy. Prajem vám všetko dobré a hojnosť Božieho požehnania!

Aj mládež sa angažuje za Matku všetkých národov

Odvaha a horlivosť mladých angažovať sa za Matku všetkých národov sa pútnikov obzvlášť dotkla a zapôsobila na nich. Mnohých prítomných svedectvá mladých až tak veľmi oslovili, že sa pod ich vplyvom rozhodli tiež osobne angažovať vo svetovej akcii Matky všetkých národov, resp. nanovo sa o to snažiť.

Désirée Heigl z nemeckého mesta Kempten rozpráva:

Spolu so svojimi priateľmi z regiónu Allgäu som sa rozhodla, že jednu septembrovú sobotu pôjdeme do centra Mníchova a budeme tam rozdávať obrázky s modlitbou Matky všetkých národov. Už vopred sme si uvedomovali, že rozdávanie tohto obrázka môže byť spojené s mnohými ťažkosťami a že koniec koncov je to len Božia milosť, ktorá môže osloviť srdcia ľudí a dotknúť sa ich. A tak prípravou na našu misiu bola spoločná modlitba novény k Matke všetkých národov. Pekné pritom bolo, že Panna Mária nám už hneď po prvom dni novény dodala odvalu a posilnila nás v našom úmysle. Keď som si totiž otvorila knihu s posolstvami, zrak mi padol na nasledovné slová Panny Márie:

„To, že to bude uskutočnené, má veľký význam. Iní pracujú na tom, aby bolo Nemecko zničené. Teraz je národ pripravený. Povedz to predsa, povedz to predsa! ... Majú tvrdo pracovať!“ (16.11.1950)

A tak sme v sobotu po rannej svätej omši plní horlivosti a radosti vyrazili do Mníchova, aby sme ľuďom priniesli Matku všetkých národov. Už hneď na začiatku sme zbadali, že je to predsa len ťažšie, ako sme si mysleli. S bolesťou sme si uvedomili, ako sú ľudia od Boha vzdialení, ako žijú bez morálnej opory a orientácie. Ale práve tento šokujúci stav ľudí nás povzbudil a ukázal nám, aká dôležitá a potrebná je akcia Matky, ako koniec koncov všetci veľmi túžia po pravej láske a po milujúcej Matke. To, že je to sama Panna Mária, ktorá v ľuďoch pôsobí a že sa môže dotknúť srdca ľudí za niekoľko okamihov, som obzvlášť pocítila pri stretnutí s tromi staršími ľuďmi.

Keď som chcela jednému staršiemu manželskému páru a ďalšej žene, ktorá bola s nimi, darovať obrázok, manželka to hneď odmietli so slovami: „Sme evanjelici, to nie je nič pre nás.“ Keď som sa ale s nimi krátko rozprávala a pokúsila som sa im jednoducho vysvetliť, že Panna Mária neprišla do Amsterdamu len pre katolíkov, ale aj pre protestantov, moslimov, budhistov a hinduistov, pre všetkých ľudí, poprosila ma priateľka tohto manželského páru, aby som obrázok dala jej: „Rada si ho vezmem a chcem ho ukázať aj svojim vnúčatám a porozprávať sa o tom s nimi.“

Aj žena evanjelického manželského páru nakoniec priateľsky povedala, že by si teda obrázok rada vzala. Posilnená jej reakciou som sa odvážila jej manžela ešte raz spýtať, či by nechcel obrázok tiež, ale on rezervovane odvetil: „Ďakujem, ale pre mňa a moju ženu postačí jeden.“ Pekné však bolo, že po chvíľke váhania a premýšľania zrazu povedal: „Ó, to je ale pekné! Potom budem mať aj ja opäť svoju vlastnú mamu. Viete, moja mama zomrela už pred mnohými rokmi.“ Táto detská reakcia muža, ktorý bol už určite otcom a starým otcom, ma veľmi dojala. Sama Panna Mária pôsobila v jeho srdci tak, že aj bez môjho obsiahleho vysvetľovania v nej spoznal svoju osobnú Matku.

Lucia Amann z Buchenbergu (Nemecko) pokračuje:

*K*ed sme sa už chceli vydať na spiatočnú cestu, stretli sme skupinu mladých mužov, ktorí oslavovali rozlúčku so slobodou svojho priateľa, a podľa tradície mal budúci ženích za úlohu niečo nám predať. Pristali sme, ale stále sme mali na pamäti *Matku všetkých národov*. A tak sme potom mohli aj my celej skupine darovať obrázok s modlitbou. Všetci ho milo prekvapení prijali a pristali aj na spoločnú fotku. A Panna Mária opäť pôsobila aj tu, pretože traja z mladých mužov, ktorých sme pri rozdávaní obrázkov prehliadli, prišli po fotografovaní za nami a poprosili nás, či by aj oni mohli dostať obrázok. Týchto troch to zaujalo a chceli vedieť viac o Panne Márii, o obrázku i o modlitbe. Práve toto stretnutie nám znova viditeľne dokázalo, aké otvorené môžu byť srdcia mladých, hoci sú tak ďaleko od Cirkvi, od viery, od všetkých kresťanských hodnôt. A tak sme po tomto dni a po mnohých stretnutiach s mladými ľuďmi ešte lepšie pochopili, prečo *Matka všetkých národov* vo svojich posolstvách vždy znovu zdôrazňuje, ako veľmi jej na srdci leží práve mládež: *„Pracujte predsa pre mládež v Nemecku ... Nehovorím vám to zbytočne!“* (14.2.1950)

*E*šte čosi iné, veľmi pekné, sme si všimli: Milosrdný Ježiš vo svojich zjaveniach sestre Faustíne v súvislosti s hodinou svojej smrti prisľúbil: *„V tejto hodine si môžeš vyprosiť všetko pre seba aj pre druhých. V tejto hodine prišla milosť pre celý svet“* (Denníček č. 1572).

My mladí sme na to najskôr vôbec nemysleli, ale neskôr si niektorí z nás, nezávisle od seba jeden po druhom uvedomili, ako napodiv dobre a jednoducho sa nám rozdával obrázok práve medzi treťou a štvrtou hodinou poobede. Milosť sa nám zdala byť počas „svätej hodiny“ hmatateľne blízko, a tí, ktorých sme oslovili, boli pre *Matku všetkých národov* nezvyčajne otvorení. Počas tejto hodiny takmer nikto obrázok neodmietol a my sme tak veľmi pôsobivo zažili, ako Matka a Syn „spolupracujú“, ako sa Pánovo milosrdenstvo a Matkina láska dotýkajú ľudských srdc.

Désirée: Jedna z našich mladých mi niekoľko dní po našej akcii povedala: *„Keď som išla večer po misii vyčerpaná do postele, neustále mi na myseľ prichádzalo posolstvo Matky všetkých národov: „Nemecku chcem povedať: V tejto krajine sa má tvrdo, tvrdo pracovať, aby sa ľudia, ktorí ďaleko, ďaleko zblúdili, znovu vrátili k tomuto stredobodu, ku krížu“* (11.2.1951). *Zároveň som si ale uvedomila, že som pracovala síce tvrdo, ale nie tvrdo, tvrdo. Kedy teda odštartujeme novú akciu?“* Všetci sme sa cítili podobne. Tešíme sa už na novú akciu pre *Matku všetkých národov* a dúfame, že aj na vás preskočila malá iskierka nášho nadšenia, veď všetci si chceme vziať k srdcu slová Panny Márie, Matky: *„Ty ale pomáhaj vo svojej krajine rozširovať tento obrázok s modlitbou a tieto posolstvá. Zodpovednosť preberá Mária“* (11.10.1953).

Armin Hammerle z Milsu pri meste Imst v Tirolsku a jeho skúsenosti:

*K*aždý deň v týždni pred modlitbovým dňom som spolu so svojím učiteľom náboženstva išiel vždy do inej triedy našej lesníckej školy v Štajersku (Rakúsko). Vedenie školy mi dalo päť minút, aby som mohol porozprávať o *Matke všetkých národov*. Takto som mohol rozdať obrázok všetkým žiakom.

V krátkosti by som vám chcel spomenúť ešte ďalšie zážitky. Pred naším internátom sedeli nedávno dve dievčatá z Brucku. Chceli na seba upozorniť, vynucovali si pozornosť nás internátnikov. Keď som okolo nich prechádzal, jedna za mnou čosi zakričala. Ignoroval som ju síce, ale rýchlo som vybehol hore do svojej izby, zobral som dva obrázky s modlitbou a daroval som ich týmto dievčatám. Najskôr sa obidve vyjavene na mňa pozerali, no keď som im všetko trochu vysvetlil, zamysleli sa. *„Prečítajte si túto modlitbu aspoň raz, je veľmi pekná,“* povedal som im a ony ju skutočne začali

čítať. Zrazu jedno dievča, celkom zmenené, povedalo: „*Ďakujem, je skutočne veľmi pekná!*“ Nakoniec som ich obidve poprosil, aby sa modlitbu modlili každý deň, čo aj prisľúbili. A jedna ticho dodala: „*Ja sa modlím každý deň.*“

Minulý rok som býval v izbe so štyrmi spolužiakmi. Jeden z nich je evanjelik. Keď videl, ako som dal obrázok s modlitbou jednému spolužiakovi, spýtal sa ma: „*Čo to rozdávaš?*“ Ukázal som mu obrázok a on navrhol: „*Veď ho pokojne môžeš zavesiť v našej izbe.*“ Počas celého uplynulého roka sa každý večer pred spaním modlil túto modlitbu a zdôveril sa mi: „*Táto modlitba mi veľmi pomohla a stále aj pomáha pri učení, pri športe, pri všetkom.*“

So spolužiakom Matthiasom sme raz po svätej omši v Brucku zbadali vedľa kostola sedieť na lavičke dvoch pankáčov vo výstrednom oblečení, s piercingom a modrými vlasmi. Pomyslel som si: „*Týmto by som mohol darovať obrázok!*“ Bol som však skeptický, nebol som si istý, či ho prijmú. Oni si ho však vďačne vzali do rúk. Očividné bolo ich prekvapenie, že práve im katolíci darovali modlitbu! Skrátka, boli úplne pať, že sa o nich niekto zaujíma.

Pri inej príležitosti som to bol ja, kto bol prekvapený, a to vtedy, keď som jednému dievčaťu vo vlaku ponúkol obrázok s modlitbou, na čo ona spontánne zareagovala: „*Ó, potom môžeme spraviť výmenu,*“ a s úsmevom mi podala malú knižočku, plnú citátov z Biblie. Stretnúť veriace dievča vo vlaku, to som nečakal. Človek sa môže niekedy pomýliť!

Berú si to k srdcu

Početnejšie než minulý rok boli reakcie účastníkov na tohtoročný modlitbový deň. Najrôznejší ľudia z mnohých krajín nám povedali, resp. napísali, ako sa – sami vnútorne dotknutí milosťou – začali vo svojom okolí zasadzovať za Matku všetkých národov.

*P*ani Marianne Forier, matka jednej rodiny z **belgického Schulenu**, rozpráva:

„*V Kolíne som sa naozaj zapálila za Matku všetkých národov a po svätej spovedi som jej slúbila, že doma každý deň podarujem niekomu aspoň jeden obrázok s modlitbou. A hlavne po svedectvách mladých som sa pýtala sama seba: ‚Prečo by nemala mládež a Cirkev aj v našej krajine zažiť nový rozkvet prostredníctvom Matky všetkých národov?‘*

Počas troch týždňov som darovala takmer 800 obrázkov s modlitbou. Už predtým som poslala obrázok s modlitbou a so sprievodným listom všetkým 400 kňazom našej diecézy. A deň po stretnutí v Kolíne som obrázok mohla dať aj všetkým diakonom, ktorí sa po nedeľnej svätej omši stretli s biskupom v našom farskom kostole.

Ešte celkom naplnená milostivým dňom v Kolíne som o tom porozprávala aj nášmu pánovi farárovi, ktorý mi dovolil vyložiť obrázky s modlitbou vo všetkých štyroch kostoloch, v ktorých pôsobí. Okrem toho má aj on túžbu zúčastniť sa v budúcnosti na modlitbovom dni.

Zaumienila som si, že so svojimi dvoma dcérami (7 a 5 rokov) pôjdem cez prázdniny do okolitých miest, aby sme prostredníctvom obrázka s modlitbou hlavne moslimov a ľudí iných vierovyznaní zoznámili s ‚Mírjam‘, s ich osobnou Matkou.“

Otvorené boli i ženské kláštory, ktorým pani Forier priniesla amsterdamské posolstvá a obrázky s modlitbou. Sestry ihneď pochopili význam *Matky všetkých národov* pre našu dobu a dôležitosť jej svetovej akcie. Istá klariska s nádejou povedala: „*Kiežby Matka všetkých národov nášmu tak duchovne chudobnému Belgicku pomohla znovu sa postaviť na nohy a priniesla mu životne potrebnú vnútornú obnovu.*“

Podobne hlboko dojaté boli i karmelitánky zo známeho španielskeho letoviska Torremolinos na **Costa del Sol**. Keď sa od Holanďanky pani Miriam Poelman dozvedeli o amsterdamských posolstvách, cítili, že sú osobne oslovené prosbou Panny Márie, aby rozširovanie vychádzalo z kláštorov. Veľkoryso si preto objednali potrebný materiál a vyložili ho vo svojom kláštorom kostole – i pre mnohých turistov, ktorí každodenne prichádzajú na svätú omšu.

V januári 2011 si objednali a nechali poslať veľký počet obrázkov s modlitbou a texty prednášok, pretože záujem o Matku všetkých národov je veľký. Jedna sestra o tom hovorí: „*Niekedy chcú ľudia vedieť viac a prichádzajú do hovorne. Z klauzúry im preto podávame krátke vysvetlenia k posolstvám.*“

*T*ný nápad, ako urobiť Matku všetkých národov všeobecne viac známou, mali po modlitbovom dni veriaci z **Rakúska**. S dovoľením príslušného kňaza dostali všetky rodiny vo farnosti Hürm (Dolné Rakúsko) a Kolsass (Tirolsko) spolu s adventným farským listom obrázkov s modlitbou, ku ktorému bolo priložené krátke vysvetlenie o význame cirkevne schválených zjavení Matky všetkých národov.

O tom, aké pravdivé sú slová Matky všetkých národov: „Kýmkoľvek alebo čímkoľvek ste, ja vám chcem byť Matkou, Matkou všetkých národov“ (31.5.1954), sa mohli pri zvláštnej príležitosti presvedčiť naše sestry v Amsterdame 14. novembra 2010. Skoro ráno pri bráne milostivej kaplnky stálo desať osôb z Kuvajtu, zo severovýchodného emirátu Arabského polostrova. Boli to presvedčení veriaci moslimovia, ktorí sa z internetu dozvedeli o Matke všetkých národov. Najstaršia Sachrah si z úcty vyzula topánky a až potom podišla k milostivému obrazu. Na rozloženom modlitebnom koberci sa modlila so svojou rodinou 15 minút, pričom všetci uprene hľadeli na Matku všetkých národov.

Všetci dostali obrázok s modlitbou, a keď sme im vysvetlili, že Panna Mária darovala túto modlitbu za pokoj vo svete, matka Sachrah povedala: „*Aj my sme za pokoj a vzájomnú lásku. A uctieваме si a milujeme predovšetkým Mirjam, ktorá je aj našou Matkou. – Hoci väčšina ľudí v Kuvajte sa zháňa za materiálnymi vecami, svojim deťom stále hovorím: ‚Môžete mať všetko, no stále majte v srdci Alaha a Mirjam.‘*“

*V*dôsledku hospodárskeho úpadku vo svojej vlasti pochopili pútnici z **Írska** na modlitbovom dni oveľa hlbšie moc modlitby. Boli si vedomí i svojej zodpovednosti, aby na „Zelenom ostrove“ každý dostal obrázok s modlitbou.

Otec Michael Fitzgerald si hneď objednal milostivý obraz v originálnej veľkosti pre svoj farský kostol v Mitchelstowne. Zároveň v Ballyporeene pani Nancy Hyland, matka rodiny, podporovaná svojím známym Eamonom Meaneynom a so súhlasom miestneho farára otca Flynnna chodila od domu k domu a každému darovala obrázok s modlitbou. Istá žena, ktorá najprv váhala, si nakoniec obrázok vzala: „*Tak veľmi ste sa snažili, aby ste mi všetko dobre vysvetlili. Už len preto vám sľubujem, že sa modlitbu budem modliť každý deň, i keď nie som veľmi nábožná.*“

Inokedy stála Nancy aj s ďalšími účastníkmi modlitbového dňa štyri hodiny pred supermarketom v meste, kde ich každý pozná, aby všetkým okoloidúcim priateľsky ponúkli obrázok s modlitbou, ktorých si Nancy u nás objednala až 10 000 kusov. Pritom si uvedomila: „*Ako veľmi zmenila Matka predovšetkým mňa! Keby mi niekto povedal, že raz budem pred supermarketom rozdávať obrázky*

s modlitbou, moja odpoveď by bola jednoznačná: Nikdy!

Doteraz rozdala Nancy a jej pomocníci, medzi nimi aj sedemročný chlapec Cormac, s dovolením kňaza veriacim na nedeľných svätých omšiach 1500 obrázkov s modlitbou. Cormac žiaril, pretože obrázok od neho nikto neodmietol. Nancy je presvedčená: „Potrebovali by sme veľa detí, aby sme Matku všetkých národov urobili známou, pretože obrázok od detí nikto neodmietne!“

Podobne pôsobí aj manželský pár Pedro a Ruth Sarmiento v Bogote, v hlavnom meste **Kolumbie**. Obaja vynakladajú veľa námahy, aby prostredníctvom Matky všetkých národov stále viac Kolumbijčanov spoznalo Pannu Máriu ako svoju celkom osobnú Matku. S povolením príslušného kňaza danej farnosti sa po svätej omši krátkym vysvetlením prihovárajú veriacim a každému podarujú obrázok s modlitbou.

Najviac ohlasov prišlo z Nemecka

„*Chod tam a sama si urob názor,*“ trochu skepticky si pomyslela Christa Burchards z Ingelheimu (**Porýnie – Falcko**), keď tento rok po prvýkrát dostala pozvánku na modlitbový deň. „*Kolín, to bol neopísateľne pekný zážitok. Prečo to trvalo tak dlho, kým som sa o tom dozvedela?! Ešte v Arene mi prebehlo hlavou, komu by som mohla darovať obrázok s modlitbou.*

Medzičasom som ho už dala mnohým ľuďom – aj v obľúbenom formáte ,kreditnej karty‘, a to osobne alebo listom a pripísala som aj niekoľko vlastných slov. Nech každý vie, že si za tým stojím a dôverujem prísľubu Matky všetkých národov, že ona za to preberá plnú zodpovednosť.“

Po svätej omši v Kostole Ducha Svätého v Mníchove dostala Klaudia Magerlová, trénerka vo fitnesscentre, pozvánku na Modlitbový deň do Kolína. Bolo to tri dni pred modlitbovým dňom. ,Nemožné,‘ pomyslela si táto manželka a štvornásobná matka, ale o dva dni nato predsa len sedela v autobuse smerom do Kolína. ,Domov som sa vrátila s naplneným srdcom a so 150 obrázkami. Hneď som dala obrázok nad posteľ každej z mojich štyroch dcér a všetko som im porozprávala. Sú nadšené (17, 15, 9 rokov a 2 roky). Predovšetkým tá najmenšia, dvojročná, každý večer ukáže na obrázok a pobožká ho. Kým sa predmodliavam modlitbu, položí svoju malú rúčku na obrázok, a keďže ešte nevie rozprávať, nakoniec povie nahlas iba: ,Amen!‘

800 dodatočne objednaných obrázkov som už medzitým rozdala mojim športovcom v rôznych školských halách na hodinách gymnastiky. Najkrajšie to bolo na telesnej výchove pre matky s deťmi, kde veľmi milé deti vo veku od dvoch do piatich rokov boli prekvapené a nadšené tým, že Panna Mária sa skutočne zjavuje a rozpráva sa s nami ľuďmi. Všetci si vzali obrázok.

Musím však dodať, že ma to stojí dosť premáhania, keď mám pred športovcami rozprávať o duchovných veciach. Pred hodinou mám vždy trému a modlím sa ruženec, aby mi Duch Svätý pomohol. Veľmi jednoduché to bolo okolo sviatku sv. Mikuláša, lebo vtedy som mohla obrázok s modlitbou ponúknuť ako darček, ktorý mi nemohli odmietnuť. Bolo to sto kusov za jeden týždeň!“

Barbara Völlmecke, jej deti a vnúčatá z Eschoffu (Nemecko) spoznali Matku všetkých národov prostredníctvom obrázka v jednej kaplnke len niekoľko týždňov pred modlitbovým dňom. Rodina prišla do Kolína na modlitbový deň a odvtedy všetci so zápalom rozdávali obrázky v škole a na pracovisku. Stará mama Barbara darovala obrázok každému pacientovi na sociálnom oddelení charity, kde pracuje ako ošetrovatelka. Dokonca aj moslimská upratovačka ho veľmi vďačne prijala a Barbaru objala.

Zvlášť dojaté tým, čo na modlitbovom dni počuli a zažili, sú obe jej vnučky Sára (10 r.) a Jana (7 r.). Vo svojej rodnej dedine odvtedy usilovne rozdávali obrázky s modlitbou. Aj každý pútnik dostane

jeden obrázok, keď príde k malej kaplnke Panny Márie, kde sa obe ‚misionárky‘ často modlia Ruženec Božieho milosrdenstva.

*D*arček iného druhu dostala od Matky všetkých národov 26-ročná Simone z **Horného Švábska** (Nemecko). Po náhlej smrti svojej matky pred ôsmimi rokmi nezažila viac ten pocit materinskej istoty a bezpečia. Ráno pred začiatkom modlitbového dňa čakala na otvorenie Areny a cez zavreté sklenené dvere náhle uvidela na obrazovke zobrazenú *Matku všetkých národov*. To sa jej hlboko dotklo: „*Nevedela som, čo sa so mnou dialo. Musela som zadržiavať slzy. Mala som pocit, akoby som prišla domov, kde ma chce osobne pozdraviť Matka všetkých národov. Keď som potom počas prednášky počula vysvetlenie, že Matka všetkých národov je aj mojou osobnou Matkou, mojou ‚mamou‘, mala som opäť ten pocit istoty a bezpečia, ako kedysi doma u mojej mamy. Niet divu, že som večer nechcela odísť z Areny, aby som nestratila blízkosť Panny Márie.*“

*P*rostredníctvom svojej známej prišiel po prvýkrát na modlitbový deň pán Anton Schmölz, 57-ročný roľník z **bavorského Fuchstalu**. Úmysel *Matky všetkých národov* „zachraňovať duše“ si hneď zobral ako osobné predsavzatie. Domov sa vrátil s 500 obrázkami a v novembri boli už takmer všetky preč. Keďže Anton pracuje ako záhradník a často sa pohybuje vo verejných parkoch a na cintorínoch, stretáva sa s mnohými ľuďmi: „*Hlavne pred sviatkom a po sviatku Všetkých svätých som jednoducho išiel k ľuďom, ktorí navštevovali alebo upravovali hroby, a opýtal som sa ich, či im môžem niečo darovať. Potom som z náprsného vrečka svojich montérok vybral obrázok. A keďže nemám veľa času na rozhovor, poviem im iba: ‚Jednoducho si to prečítajte a podľa toho sa riadte! Keď sa budete modliť túto modlitbu, môžete pomôcť zachrániť svet.‘ Mal som pritom pekné skúsenosti. Napríklad jedného moslima, ktorý najskôr obrázok s modlitbou odmietol, som sa opýtal: ‚Prečo si ho nechceš vziať? Je to predsa aj tvoja Matka.‘ A on ho potom prijal.*“

*M*ohli by sme uviesť ešte mnohé iné ohlasy – počnúc jednou ženou z obce Aura v Nemecku, ktorá priniesla tisíc obrázkov s modlitbou do Abú Zabí v Spojených arabských emirátoch, o študentoch a gymnazistoch, ktorí sa na modlitbovom dni nadchli svetovou akciou, až po zakladateľa mladého mariánskeho spoločenstva v Libanone, ktorý rozdáva *Matku všetkých národov* s modlitbou v arabčine aj svojim moslimským kolegom stavbárom. Všetky svedectvá si môžete prečítať v neskrátenej verzii vo svetových jazykoch na internetovej stránke: www.de-vrouwe.info

Slovenskí pútníci rozprávajú

o svojích zážitkoch z Kolína

Ku Matke všetkých národov putovali i tento rok ľudia z rôznych kútov Slovenska, počnúc Prešovom cez Poprad, Ružomberok, Nitru, Bratislavu. Autobus so 65 účastníkmi zorganizoval už po niekoľkýkrát pán Milan Lukáč z Prešova, ktorý je spolu so svojou manželkou horlivým ctiteľom Panny Márie. Pútnici rôznych vekových kategórií až po štvorročnú Aničku sa podujali na namáhavú cestu do ďalekého Kolína. Čo hovoria o svojích zážitkoch oni sami?

Pani Slamková, ktorá sa o púti do Kolína dozvedela na rodičovskom združení svojej dcéry na Gymnáziu sv. Cyrila a Metoda v Nitre, nám po návrate napísala: „Impulzom púte do Kolína boli pre mňa slová sestričky C. a pani profesorky Janky B. o milostivom obraze Matky všetkých národov. Posolstvá Matky všetkých národov som nepoznala, ale vo vnútri som cítila túžbu cestovať na Modlitbový deň do Kolína. ... Tam som si vypočula krásne prislúbenie Panny Márie dané celému svetu, všetkým ľuďom, ktorí sa budú modliť jej modlitbu. Zažila som vnútorný pokoj,... To, že som sa dostala do Kolína, nie je náhoda. Panna Mária má v mojom živote hlboký význam. Tiež sa ju budem snažiť nasledovať. Chcem byť dobrou mamou, manželkou. Je to pre mňa výzva obetavo slúžiť iným.“

Aj 19-ročná maturantka **Monika Habrmanová** priznala: „Boli to najkrajšie dni v mojom živote. ... Môj vzťah k Márii sa stále prehľbuje, veď pred niekoľkými rokmi som k Panne Márii veľký vzťah nemala.“
Magdaléna Šranková, 19-ročná maturantka si priala, aby v nej ešte dlho zostala radosť, ktorú zažila na modlitbovom dni. Vo svojom svedectve nám napísala: „Veľmi ma to naplnilo a môžem iba dodať: Vďaka ti, Pane, že som tam mohla byť!“

Mnohí putovali do Kolína s veľkými očakávaniami, s úmyslami, ktoré tam chceli zveriť Panne Márii. Ako napríklad **Katka Borovská**, 24-ročná študentka pedagogiky v Trnave: „Na tento modlitbový deň som sa veľmi tešila, pretože som o ňom počula už viackrát, no nikdy sa mi naň nepodarilo dostať. Tento rok sa môj veľký sen stal skutočnosťou. Hoci mojich úmyslov, s ktorými som chcela ísť do Kolína, bolo mnoho, rozhodla som sa, že tam pôjdem, aby som Panne Márii ďakovala za pomoc. V krátkosti poviem prečo: Pred takmer dvoma rokmi som mala jeden veľmi veľký úmysel, s ktorým som sa zverila Panne Márii a poprosila som ju o pomoc. A hoci pre túto situáciu po ľudskej stránke neexistovalo riešenie, verila som, že určite existuje Božie riešenie. A tak som do mojej veľkej modlitbovej akcie zapojila viacerých kamarátov a známych. Často som sa na tento úmysel modlila okrem ruženca práve modlitbu Matky všetkých národov a vtedy som vedela, že Panna Mária moju modlitbu počuje. Preto som sa neprestávala s dôverou k nej utiekať. V priebehu dvoch rokov prišli aj také chvíle, keď som si povedala: ‚Teraz to už naozaj nemá cenu.‘ No bola to práve Panna Mária, ktorá mi pri modlitbe ruženca dávala silu dôverovať aj naďalej. Teraz môžem s radosťou v srdci konštatovať, že Matka všetkých národov ma vypočula a pomohla mi rozmotáť aj túto tak veľmi zamotanú situáciu. Tento modlitbový deň bol krásny a milostiplný!“

Monika Beľová, 24-ročná študentka medicíny v Bratislave, nám napísala do redakcie: „Myslela som si, že už viem pomerne veľa o posolstvách Panny Márie z Amsterdamu, ale až tu som pochopila, ako málo robím z toho, čo si Panna Mária praje.“

Peter Malý, 24-ročný študent marketingu v Nitre, sa vrátil zapálený za akciu Matky všetkých národov. „Prednášky pátra Paula na začiatku Modlitbového dňa v Kolíne boli veľmi pekné. Vďaka nim sa mi podarilo hlbšie pochopiť zmysel zjavenia Panny Márie v Amsterdame a jej posolstva pre všetky národy. V programe celého modlitbového dňa ma zaujali aj svedectvá. Vždy sú to zaujímavé príbehy a zážitky ľudí, prežité skúsenosti a pekné spomienky. Prvé rozprávali sestričky; prezradili nám svoj know-how, ako správne rozdávať obrázky Matky všetkých národov. Bolo úžasné počúvať, ako naozaj každý – bez ohľadu na národnosť – prijal tento obrázok s modlitbou. Vtedy som sa prvýkrát zamyslel nad tým, akú moc má obrázok Matky všetkých národov. Svedectvá mladých, ktorí rozdávali obrázky s modlitbou aj úplne neznámym osobám na pešej zóne, mi dodali odvalu a zamyslel som sa nad tým, ako by som aj ja mohol šíriť posolstvo Panny Márie. Z ich rozprávania bolo cítiť, že táto služba nie je až taká jednoduchá a treba ju brať vážne. No ani to ma neodradilo od môjho zámeru.

A tak po návrate domov som aj ja začal rozdávať modlitbové obrázky Matky všetkých národov. Úplne prvé som venoval pri najbližšej vhodnej príležitosti, a tou bola rodinná oslava sestričných narodenín. Počas diskusie som spomenul, že som sa zúčastnil na Modlitbovom dni v Kolíne a každému som daroval obrázok Matky všetkých národov. Zrazu zostalo ticho, každý si najprv pozrel prednú stranu, na ktorej je Panna Mária, a potom si v tichosti prečítali modlitbu. Na ich tvárach bolo vidno, že ich modlitba zaujala. Potom si svoje obrázky položili na stôl a následná diskusia už bola na inú tému. Báľ som sa, že si svoje obrázky zabudnú zobrať, no keď odišli, zostal som veľmi milo prekvapený – na stole nezostal ani jeden. Vtedy som si znova uvedomil silu modlitby Matky všetkých národov.

Obrázok Matky všetkých národov mám skoro vždy pri sebe. Mám ich medzi dokladmi, niečo v aute a časť – samozrejme – aj doma. Jeden obrázok som dostal v tvare kreditnej karty a mám ho vložený v peňaženke. Vždy, keď ju otvorím – čo je dosť často – ma pohľad na Pannu Máriu veľmi povzbudí. Raz som bol s kamarátom na obede, išiel som platiť, a keď som otvoril peňaženku, kamaráta obrázok hneď upútal. Podal som mu ho, aby si ho pozrel. Modlitba bola v angličtine a tento jazyk nepatrí medzi jeho obľúbené, preto som mu ponúkol slovenskú verziu. Daroval som mu hneď dva obrázky, jeden pre neho a jeden pre jeho ženu. Veľmi sa potešil. Tento zážitok ma opäť povzbudil k ďalšiemu šíreniu modlitby a obrázka Matky všetkých národov. Zatiaľ som v sebe nenašiel toľko odvahy, aby som obrázok venoval neznámemu človeku, ale verím, že aj k tomu dostanem dosť milostí a odvahy od Panny Márie.

Milí čitatelia, aj vás chcem povzbudiť k tomu, aby ste v rámci svojich možností venovali obrázok Matky všetkých národov svojim blízkym, priateľom, ale aj neznámym ľuďom, pretože sme všetci povolani šíriť jej posolstvo.“